

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-04-16
Besvaras senast
2020-04-22 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2019/20:1188 Den svenska coronastrategin

Under rådande pandemi har vi sett hur Sveriges slapphänta coronastrategi sticker ut i ett internationellt perspektiv. Regeringen har valt en linje som går tvärtemot större delen av den internationella expertisen, WHO inkluderat, samt tusentals svenska experter och forskare.

Vi har återkommande sett hur regeringen i sina ställningstaganden hänvisar till Folkhälsomyndighetens analyser och rekommendationer. Myndigheten har återkommande gått ut med information till allmänheten och kommit med svar på frågor. Dessa svar har dock betraktats som otydliga och vaga.

Tidigt kunde vi se hur Folkhälsomyndigheten eller dess nyckelpersoner gått ut med information som snabbt kunde konstateras vara felaktig. Initialt fanns det enligt myndigheten ingen risk att viruset skulle spridas i Sverige över huvud taget och att det skulle ligga nära en vanlig influensa i såväl varaktighet som dödlighet. Människor uppmanades därför att leva som vanligt. När det fanns en smittspridning kom Folkhälsomyndighetens statsepidemiolog med ett antydande om att vi nått en peak i Sverige, innan vi ens hade 100 bekräftat smittade personer.

Vid frågor från journalister om svenska medborgare borde ställa in sina skidresor till Alperna under sportlovet sade man att det inte behövdes – där fanns nämligen ingen spridning alls. Myndigheten ansåg inte heller att det fanns någon nytta med att testa, stoppa eller isolera resenärer från riskområden. Ansikts- eller andningsskydd hjälpte enligt myndigheten inte för att minska smittspridningen, och det fanns ingen risk för smitta inom kollektivtrafiken. Vidare trodde man att barn eller symtomfria inte kunde föra viruset vidare och därför var smittfria.

Folkhälsomyndighetens statsepidemiolog hävdade den 9 april att smittspridningen i Stockholm började plana ut samtidigt som det registrerades fler än någonsin tidigare, varför påståendet också avfärdats av regionen. Listan över vad många anser vara ytterst märkliga påståenden kan göras mycket längre, likväl är de exempel på uttalanden som gått tvärtemot vårdpersonalens verklighet.

Regeringen har trots detta aktivt valt att fortsätta lita på den så kallade expertmyndigheten, som frekvent och återkommande kommit med vad vissa av

oss skulle kalla för dödliga misstag. Även när de uppdaterat sina rekommendationer finns det exempel på hur informationen till allmänheten inte klart och tydligt skickats ut utan i stället försiktigt ha ändrats på hemsidan.

I skrivande stund har omkring 1 100 personer i Sverige avlidit till följd av coronaviruset. Ungefär hälften av Stockholms äldreboenden har drabbats, och människor som i normala fall hade fått intensivvård nekats detta i dag, trots att det fortfarande finns några platser lediga. I jämförelse med våra nordiska grannländer är dödligheten i Sverige katastrofal då den per capita är flera gånger så hög.

Det råder med andra ord inget tvivel om att den av experter så hårt kritiserade svenska strategin ser ut att inte alls fungera som Folkhälsomyndigheten och regeringen hade hoppats. Det svenska experimentet kan, om vi får tro en rad namnkunniga experter, komma att bli ett förödande katastrofexempel för hela världen.

Folkhälsomyndigheten har naturligtvis en viktig roll att spela i vårt samhälle, men det vi hittills sett under coronakrisen är knappast särskilt förtroendeingivande. Det yttersta ansvaret för hanteringen under denna pandemi ligger på regeringen.

Med anledning av detta önskas socialminister Lena Hallengren svara på följande fråga:

Vad krävs för att ministern och regeringen ska ändra coronastrategi?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anna Aspegren